

บันทึก

เรื่อง การได้รับสิทธิและประโยชน์เช่นเดียวกับเรือไทยตามมาตรา ๒๑
แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์นาวิ พ.ศ. ๒๕๒๑

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์นาวิมีหนังสือ ด่วนที่สุดที่ คค ๐๙๐๒/๖๕๗ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๓๔ ทาหรือปัญหาข้อกฎหมายมายังสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกาว่า บริษัทเรือไทยบริษัทหนึ่งได้ยื่นขออนุญาตเข้าและใช้เรือต่างประเทศ ในเส้นทางเดินเรือสหรัฐอเมริกา - ประเทศไทย และยุโรปตะวันตก - ประเทศไทย เพื่อให้ได้รับ สิทธิและประโยชน์เช่นเดียวกับเรือไทยตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์ นาวิ พ.ศ. ๒๕๒๑ โดยบริษัทดังกล่าวอ้างว่ามีเรือไทยของตนเดินรับขนของอยู่เป็นปกติทั้งใน เส้นทางสหรัฐอเมริกา - ประเทศไทย และเส้นทางยุโรปตะวันตก - ประเทศไทย ซึ่งเจ้าหน้าที่ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์นาวิได้ตรวจสอบจากหลักฐานที่บริษัทยื่นแสดงต่อ สำนักงานแล้ว ได้ความว่า ในอดีตเคยมีเรือไทยที่เป็นกรรมสิทธิ์ของบริษัทฯเดินรับขนของใน เส้นทางยุโรปตะวันตก - ประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๕ ระหว่างเดือนเมษายน - มิถุนายน และเรือลำเดียวกันนี้ได้เดินรับขนของในเส้นทางสหรัฐอเมริกา - ประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๗ ระหว่างเดือนพฤษภาคม - กรกฎาคม แต่ในปัจจุบันบริษัทฯมีเรือไทยเป็นกรรมสิทธิ์ของ ตนเองอยู่ ๑ ลำ เดินรับขนของอยู่ในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยไม่ปรากฏว่าเรือลำนี้ของ บริษัทฯได้เคยเดินรับขนของในเส้นทางสหรัฐอเมริกา - ประเทศไทย หรือเส้นทางยุโรปตะวันตก - ประเทศไทย

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวได้เกิดมีความเห็นขัดแย้งกันระหว่างเจ้าหน้าที่ในสังกัด กระทรวงคมนาคม กล่าวคือ

ฝ่ายหนึ่งเห็นว่า บริษัทฯ ไม่อยู่ในฐานะที่จะขออนุญาตเข้าเรือตามมาตรา ๒๑ ได้ เนื่องจากมีลักษณะไม่ครบถ้วนตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๑ เพราะในปัจจุบันบริษัทฯไม่มีเรือ ของตนเดินรับขนของอยู่ในเส้นทางที่ขออนุญาตแม้แต่ลำเดียว แม้จะเคยมีเรือของบริษัทฯเดินรับ ขนของอยู่ในเส้นทางยุโรปตะวันตก - ประเทศไทย และเส้นทางสหรัฐอเมริกา - ประเทศไทย แต่ ก็ได้หยุดไปตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๕ และ พ.ศ. ๒๕๒๗ แล้ว จะถือว่าบริษัทฯมีเรือของตนเดินรับขน ของอยู่เป็นปกติในเส้นทางดังกล่าวไม่ได้การขออนุญาตเข้าเรือรายนี้จึงไม่สอดคล้องกับ เจตนารมณ์ของมาตรา ๒๑ ที่ประสงค์จะให้เข้ามาเพื่อเสริมจำนวนเรือในเส้นทางที่มีเรือของผู้ขออนุญาตเดินรับขนของอยู่เป็นปกติอยู่แล้ว แต่อีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่าบริษัทฯ อาจขออนุญาตเข้าเรือ ตามมาตรา ๒๑ ได้ เพราะในปัจจุบันแม้จะไม่มีเรือไทยที่เป็นกรรมสิทธิ์ของบริษัทฯเดินรับขนของ อยู่ในเส้นทางที่ขออนุญาต แต่บริษัทฯก็ยังให้บริการรับขนของอยู่เป็นปกติโดยใช้เรือที่บริษัทฯ เช่า ะวางบางส่วนไว้ในการบรรทุกของที่ตนรับขน ซึ่งคำว่า “เรือของตน” ตามมาตรา ๒๑ นั้น น่าจะ

หมายถึงเรือที่บริษัทฯใช้ในการบรรทุกของที่ตนให้บริการรับขนทั้งเรือที่เป็นกรรมสิทธิ์ของตนเอง และเรือที่บริษัทฯเช่าและเช่าซื้อด้วย

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์นาวีได้พิจารณาแล้วเห็นว่าปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาสำคัญ จึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าว โดยได้รับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงคมนาคม (สำนักงานปลัดกระทรวงและสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์นาวี) แล้ว มีความเห็นว่าการที่เรืออื่นที่มีใช้เรือไทยจะได้รับสิทธิและประโยชน์ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์นาวี พ.ศ. ๒๕๒๑ ได้เช่นเดียวกับเรือไทยนั้น มาตรา ๒๑^๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติหลักเกณฑ์ไว้อย่างชัดเจนว่า ต้องเป็นกรณีที่ผู้ประกอบการขนส่งทางทะเลซึ่งถือกรรมสิทธิ์เรือไทยเข้ามาเพื่อเสริมจำนวนเรือในเส้นทางที่มีเรือของตนเดินรับขนของอยู่เป็นปกติ ซึ่งหมายความว่า ผู้ประกอบการขนส่งทางทะเลที่จะใช้สิทธิตามมาตรานี้ได้จะต้องมีเรือไทยเป็นกรรมสิทธิ์ของตนที่ใช้เดินรับขนของในเส้นทางที่จะนำเรืออื่นมาใช้ร่วมด้วยอยู่แล้วเป็นปกติในขณะนั้น และเช่าเรืออื่นที่มีใช้เรือไทยมานั้นก็เพื่อเสริมจำนวนเรือไทยที่ตนมีกรรมสิทธิ์อยู่ในเส้นทางดังกล่าวเพิ่มขึ้น การเช่าเรืออื่นมาดำเนินการเช่นนี้จึงอาจได้รับสิทธิและประโยชน์เช่นเดียวกับเรือไทย แต่เมื่อข้อเท็จจริงตามที่หารือนี้ปรากฏว่าบริษัทฯได้มีกรรมสิทธิ์ในเรือไทยที่ใช้เดินรับขนของในเส้นทางสหรัฐอเมริกา - ประเทศไทย และเส้นทางยุโรปตะวันตก - ประเทศไทย อยู่เป็นปกติในขณะขออนุญาตเช่าเรืออื่นมาดำเนินการในเส้นทางดังกล่าว จึงไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับสิทธิและประโยชน์ตามที่มาตรา ๒๑ ได้บัญญัติไว้

(ลงชื่อ) ไมตรี ตันเต็มทรัพย์

(นายไมตรี ตันเต็มทรัพย์)

รองเลขาธิการ ฯ

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๑พระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์นาวี พ.ศ. ๒๕๒๑

มาตรา ๒๑ เรือที่มีใช้เรือไทยที่ผู้ประกอบการขนส่งทางทะเลซึ่งถือกรรมสิทธิ์เรือไทยเข้ามาเพื่อเสริมจำนวนเรือในเส้นทางที่มีเรือของตนเดินรับขนของอยู่เป็นปกติ อาจได้รับสิทธิและประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับเรือไทยตลอดเวลาการเช่าเรือ หากผู้ประกอบการขนส่งทางทะเลแจ้งและแสดงหลักฐานการเช่าเรือต่อสำนักงาน และได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายให้ใช้เรือนั้นในธุรกิจการขนส่งทางทะเลของตนได้ ในการนี้ ให้รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้ผู้ประกอบการขนส่งทางทะเลเช่าและใช้เรือนั้นในการขนส่งทางทะเลไว้ด้วย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแจ้ง รวมทั้งหลักฐานการเช่าเรือที่ต้องแสดงตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พฤษภาคม ๒๕๓๔